

Arrest

nr. 286 880 van 30 maart 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 oktober 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 december 2022.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 15 december 2022 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden afgedaan. In deze beschikking werd erop gewezen dat de verzoekende partij heeft nagelaten om, binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen, de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in kennis te stellen van

haar intentie om al dan niet een synthesesemorie neer te leggen. Op grond hiervan dient het gebrek aan belang te worden vastgesteld, aldus de beschikking.

1.2. Verzoeker richt op 23 december 2022 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesesemorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 23 februari 2023 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij betwist niet dat zij haar voornemen om geen synthesesemorie in te dienen pas op 29 november 2022 heeft overgemaakt, maar meent dat de Raad er ten onrechte van uitgaat dat de datum waarop hij een bericht verzendt via elektronische weg (J-Box) automatisch samenvalt met de datum waarop zij er zelf kennis van neemt. Zij wijst er hierbij op dat er vaak enige tijd verstrijkt tussen het ogenblik waarop een verzending toekomt in haar J-Box en het ogenblik waarop zij daarvan een melding krijgt op haar persoonlijk e-mailadres en stelt zich de vraag of in deze niet het vermoeden van ontvangst op de derde werkdag na verzending moet spelen, wat ook een gelijke behandeling van aangetekende en elektronische verzendingen zou garanderen. Zij verzoekt de Raad in deze indien nodig welwillend te zijn en haar “een délai de grâce” toe te kennen. Op de vraag van de voorzitter om het bewijs van ontvangst via J-box over te maken van de brief van de griffie deelt de verzoekende partij mee dat ze niet kan voldoen aan die vraag. De verwerende partij stelt dat voor elektronische verzendingen het vermoeden van ontvangst op de derde werkdag niet speelt en sluit zich aan bij de beschikking. Los van het voorgaande wijst de voorzitter er nog op dat uit een update van het dossier is gebleken dat de verzoekende partij na het tussenkomen van de bestreden beslissing nog een nieuwe verblijfsaanvraag op dezelfde rechtsgrond en in functie van dezelfde referentiepersoon heeft ingediend. Gevraagd om in deze optiek haar actueel belang toe te lichten, stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij “een principesbeslissing” heeft genomen voor wat betreft de schending van de openbare orde en dat het tussen te komen oordeel van de Raad hieromtrent een invloed kan hebben op toekomstige beslissingen van de verwerende partij, ook al betreffen deze een gelijkaardige aanvraag. De verwerende partij meent dat dit standpunt hooguit kan volstaan om een onrechtstreeks belang aan te tonen.”

1.4. In casu verzond de griffie op grond van artikel 3bis van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) via elektronische post (J-box) op 17 november 2022 een brief waarin de verzoekende partij werd verzocht om, binnen een termijn van acht dagen vanaf de kennisgeving van deze brief, de griffie van de Raad in kennis te stellen van haar intentie om al dan niet een synthesesemorie neer te leggen. In deze brief werd de aandacht gevestigd op artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”*

1.5. In het rechtsplegingsdossier bevindt zich het bewijs van verzending van deze brief via J-box op 17 november 2022. Op dit bewijs wordt het rolnummer vermeld alsook *“Status Code: Sent”*. Het rechtsplegingsdossier bevat het antwoord van de verzoekende partij van 29 november 2022 dat zij op grond van artikel 3, §1 van het PR RvV ook verstuurd via J-box. Hierin kan worden gelezen: *“Uw brief dd. 17 november jl. ontvang ik in goede orde”*. Vervolgens deelt zij mee dat zij geen synthesesemorie zal neerleggen.

1.6. De artikelen 3, §1 en 3 bis van het PR RvV verwijzen naar het informaticasysteem van Justitie als beschreven in de artikelen 2 tot 5 van het koninklijk besluit van 16 juni 2016 houdende elektronische

communicatie overeenkomstig artikel 32ter van het Gerechtelijk wetboek (J-box). In artikel 4 van het voormeld koninklijk besluit kan het volgende worden gelezen:

"Bij e-Box kunnen zich de volgende statussen voordoen : "verzonden" en "ontvangen". Deze statussen worden gemeld aan de afzender.

De melding van de status "verzonden" geldt als verzendbewijs in hoofde van de afzender.

De meldingen van de status "ontvangen" geldt als ontvangstbewijs in hoofde van de afzender en bestemming.

[...]"

1.7. In het Verslag aan de Koning bij voormeld koninklijk besluit kan onder meer worden gelezen:

"Het statusbericht "ontvangen" wil op technisch vlak zeggen dat de bestemming het bericht effectief ook kan zien en in die zin evolueerde het bericht vanuit de status gepubliceerd. Zoals de Commissie terecht aanhaalt, is dit bericht juridisch wel relevant nu het de ontvangst aangeeft door de bestemming en als ontvangstbewijs geldt in hoofde van de afzender.

Het voormelde en uiteengezette statusbericht "ontvangen" bij de e-Box wordt evenzeer getime-stamped. Hoewel e-Deposit dergelijk statusbericht niet an sich genereert, wordt het tijdstip van ontvangst daar evenzeer geregistreerd. Dat is het ogenblik van ontvangst - i.e. de mogelijkheid het bericht of neergelegde stuk of conclusie ook te zien. In casu, tenzij een technische storing tussenkomt, betreft het milliseconden na de verzending of neerlegging en dus dezelfde dag." (onderlijning door de Raad).

1.8. Zoals gezegd werd de brief van de griffie waarin de verzoekende partij wordt gevraagd haar intenties kenbaar te maken inzake het al dan niet neerleggen van een synthesesamenvatting, verzonden door de Raad via J-Box op donderdag 17 november 2022, dit om "13:30:22". De Raad houdt een log bij van technische storingen. Er heeft zich op die dag geen technische storing voorgedaan voor wat betreft de verzending van stukken via J-box . Dit wil dus zeggen dat de betrokken brief van de griffie in principe is ontvangen door de verzoekende partij *"milliseconden na de verzending of neerlegging en dus dezelfde dag"* . Het betekent dus dat de verzoekende partij vanaf 17 november 2022 beschikte over een termijn van acht dagen, zijnde tot vrijdag 25 november 2022, om haar intentie inzake de synthese-memoire kenbaar te maken. In casu heeft zij slechts op dinsdag 29 november 2022 gereageerd en dus laatijdig.

1.9. Het staat een verzoekende partij vrij om in dit verband overmacht aan te tonen. Zo kan zij het bewijs overmaken van een technische storing bij ontvangst. In dit verband volstaat het om het bewijs van ontvangst van de brief van de griffie via J-box over te maken, meer bepaald een afdruk van de status *"ontvangen"* zoals bedoeld in artikel 4 van het voormeld koninklijk besluit van 16 juni 2016. Ter terechtzitting deelt de verzoekende partij echter louter mee dat zij niet kan voldoen aan die vraag. Er ligt dus geen bewijs voor van de verzoekende partij dat zij de brief van de griffie van 17 november 2022 later zou hebben ontvangen dan *"milliseconden na de verzending of neerlegging"* ervan en deze dus niet dezelfde dag zou ontvangen hebben. De verzoekende partij houdt een algemeen betoog wanneer ze er ter terechtzitting op wijst dat er vaak enige tijd verstrijkt tussen het ogenblik waarop een verzending toekomt in haar J-Box en het ogenblik waarop zij daarvan een melding krijgt op haar persoonlijk e-mailadres, maar toont niet concreet aan dat er in haar geval daadwerkelijk *"enige tijd"* is verstreken tussen de verzending van de brief van de griffie via J-Box en de ontvangst ervan via J-box. De Raad benadrukt ook dat het voor rekening van de verzoekende partij komt om op technisch vlak het nodige te doen voor een koppeling tussen e-mails die toekomen op de *"werk-PC"* en een signaal ervan op de gsm of tablet of ervoor te zorgen dat werkmails automatisch worden gevoegd aan persoonlijke mails.

1.10. Waar de verzoekende partij ter terechtzitting zich de vraag stelt of in deze niet het vermoeden van ontvangst op de derde werkdag na verzending moet spelen, waarbij ze een gelijke behandeling nastreeft van aangetekende en elektronische verzendingen, kan de Raad deze vraag enkel negatief beantwoorden. Een aangetekende verzending via de post staat niet gelijk aan een verzending via J-box en dus moeten ze niet op gelijke wijze worden behandeld. Het vermoeden van kennisgeving van de eerst vernoemde verzending vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd (artikel 39/57, §2, 2° van de Vreemdelingenwet) werd ingesteld om de perikelen die zich kunnen voordoen bij B-post of andere verwerkers van aangetekende zendingen te kunnen opvangen (vertraging bij verwerking en uitreiking aangetekende zendingen). Immers kan het volgende worden gelezen in de voorbereidende werken bij artikel 53bis van het Gerechtelijk Wetboek waarop artikel 39/57, §2, 2°, van de Vreemdelingenwet is geïnspireerd: *"Gelet op de gemiddelde tijd waarmee poststukken onderweg zijn en om zeker te zijn dat de geadresseerde effectief kennis ervan heeft kunnen nemen, wordt een termijn voorgesteld van 3 werkdagen te rekenen vanaf de dag na de dag van afgifte ter post. De termijn gaat*

derhalve in op de 3de dag die volgt op de dag waarop de brief aan de postdiensten is overhandigd. In dit geval gaat het evenwel slechts om een vermoeden, dat de geadresseerde moet kunnen weerleggen.” (Parl. St. Kamer, 2003-4, nr. 51-1309/001, 7)” Dergelijke vertragingen doen zich niet voor bij J-box. Er kunnen zich uiteraard steeds technische pannes voordoen. Hiervoor volstaat het voor een verzoekende partij om het bewijs van ontvangst van een zending via J-box over te maken om te bewijzen dat de dag en uur van verzending van een procedurestuk via J-box niet gelijkstaan aan de dag en uur van ontvangst ervan. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat de verzoekende partij daartoe in gebreke blijft. Ten slotte kan de Raad gelet op het gestelde in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet dat handelt over het belang bij het beroep en dus een primaire ontvankelijkheidskwestie betreft, bezwaarlijk ingaan op het verzoek van de verzoekende partij ter terechtzitting om in deze welwillend te zijn en haar *“een délai de grâce”* toe te kennen.

Dit alles leidt ertoe dat de beschikking waarin het gebrek aan belang werd vastgesteld, overeind blijft.

1.11. Er is bovendien zoals reeds meegedeeld ter terechtzitting, een tweede grond van onontvankelijkheid van het beroep wegens een gebrek aan belang. Zoals gezegd heeft de verwerende partij via een brief van 9 februari 2023 aan de Raad kenbaar gemaakt dat verzoeker op 7 oktober 2022 opnieuw een vestigingsaanvraag heeft ingediend als ouder van Nederlandse minderjarige kinderen die in België verblijven. De verwerende partij heeft daarvan de nodige bewijsstukken overgelegd. Het betreft ondertussen de vijfde vestigingsaanvraag van de verzoekende partij in functie van haar Nederlandse minderjarige kinderen. De Raad ziet dan ook niet in welk belang verzoeker heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing over zijn tweede aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, dit in functie van zijn Nederlandse kinderen. De verzoekende partij heeft er voor gekozen een vijfde aanvraag in te dienen en niet de uitkomst van de thans gevoerde beroeps-procedure af te wachten. De vernietiging van de bestreden bijlage 20 kan slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt moet innemen over de tweede verblijfsaanvraag van de verzoekende partij. Hij is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen doordat de verzoekende partij opnieuw een aanvraag – de vijfde – tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in functie van dezelfde Nederlandse minderjarige kinderen heeft ingediend. Hierdoor heeft de verzoekende partij uitdrukkelijk haar wil te kennen gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van een eerdere, tweede aanvraag, te wijzigen en de aanvraag alsnog gegrond te verklaren. Deze beoordeling dringt zich des te meer op gezien de stavingsstukken van verzoeker ter ondersteuning van zijn vijfde vestigingsaanvraag die verweerder heeft overgemaakt bij zijn brief van 9 februari 2023, redelijkerwijs recenter zijn dat de stavingsstukken die gepaard gingen met verzoekers tweede vestigingsaanvraag.

1.12. Het betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting kan hieraan geen afbreuk doen. Uit niets blijkt dat de verweerder een *“principepsbeslissing”* heeft genomen voor wat betreft de schending van de openbare orde. Haar betoog dat het tussen te komen oordeel van de Raad hieromtrent een invloed kan hebben op toekomstige beslissingen van de verwerende partij, ook al betreffen deze een gelijkaardige aanvraag, is niet meer dan een hypothetisch belang dat te dezen niet volstaat. Uit niets blijkt overigens dat verweerder bij opeenvolgende vestigingsaanvragen omwille van openbare orde is gebonden door het oordeel van de Raad in een betwisting die een voorgaande vestigingsaanvraag betreft.

Het beroep is derhalve onontvankelijk bij gebrek aan belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA